

Landskap: Blekinge län

Upptecknat av: P. G. Pettersson

Härad: Middelsta

Adress: Holmsjö

Socken: Lillhövda

Berättat av Sofia Meärd, fur.

Uppteckningsår: 1931

Född år 1845 i Lillhövda, fur.

1

Uppteckningen rör sig om dän farliga bespen,
 jo så dät var så att under våra förfäders tid
 brukade man med att narrjöra varandra, och "narrjöra"
 dät yarde man även under mina flickår, i så
 då gick ganska ånkelt till väga, så då yarde
 pojkar för att få tösarna till att bli tasi-
 ga efter sig, om de inte ville vara med ändå,
 så pojkar hade brätt med att söka reda på
 en vedig svartgrå kaggarm före vaxtid
 i dän skulle man ta levande i slita ut
 gadden ur hans mor i så stjupa honom igen

den gaddan skolle man ta och sedan lägga
 in uti en vasselnöt, dät är en nöt som en mask
 har borrhål på sig och ätet ut dät innehåll, så
 man emnade göra smyg med en flicha för att
 på kärne till att bli galen efter sig, skolle man
 ta nöten i mannen, i snika sig till att ges
 kärne tre rediga bryggas på själva mannen
 så var dät hänt, sen blev han så galen efter
 honom så han hängde efter honom jämt och
 han fick göra vad han ville, och
 på dätta sätt kom dät många barnongar till
 värden, och många unga tösar som blev utskäm-
 da för alltid, män passade man på i rättan
 tid kunde man göra vid dät så att galenska-
 per återvände och blev i stället bettshet och hat.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

2

2967

MINDRE
 TILLFÖRLITLIGT

16
så att hon borde icke se honom, men dät
skulle en annan göra åt henne så att hon icke
viste dät i annat fall gick dät inte, men så
gick hon äta en del smit efter honom tre dagar
på sträcka, en gång var dag på kvällen, dät laga-
de man in i hennes kvälsomt, efter tredje gången
gen hon hade fått dät så var all vänskap slut
däm emellan, och hat i betterhet till honom
blev nästa föld, men då förstod hon och så att
hon hade fått ätet smit efter honom,
men dät var till att passa sig för karlarna på
dän tiden, för så dät var på så många andra sätt
di borde nog göra tåna med, men så om-
gadden var dät allra farligaste, för så ommen var
dät som levade den första kvinnan, och därför man

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

2967

MINNEN
TILLFÖRLITLIGT

man göra myckelt skäg med alla armens delar ¹⁷
och under alla förhållanden med gadden, och därpå
sade våra förfäder att tösarna skulle achta sig
för den fastiga byssen, av främmande huarlar;
ett sätt att göra tösarna toriga efter sig varit
att fånga den första pela "pyärit" där fick se fö-
re värfvordagen, där skulle man torha, och gro
sändas till polvar, män dät förbrades mer till
dät, si då man gick till nattvaden skulle man
passa på med kommeduken i ta abelaten si att
ingen varnade dät, man hade låtas torha sig
om mannen, och likadant med vinett, till att
spotta ut lite i näsduken som man sen hadde
tvätta ut då man kom hem, dätta blandade
man till kopa, i gav tösarna in uti hakor gick allra bäst

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

2967

MINNRE
TILLFÖRLITLIGT

män si denna hanstyorda häleken som uppitod ¹⁸
på detta sätt var inte så faulig, för si dän övar-
giken till naturlig ä ren häleken med tiden, si att
dät gjorde pojkarne med god beräkning, då de
inte kunde få Tösarna till att tycka om sig på
annatt sätt, ä dän ble många gifte på dän tiden
därigenom sam ble bra, si på detta sätt gjorde
inte pojkarne med en tös utan att man ville
ha henne, si dän var förstora besvär ä även rick
för si dät var stort straff på att göra på dät ut-
sett framme ned härrans altare, män med orma-
gadden dän var näst helt annat, för si dät var
shäy alltrammans, ä skulle någon stachans tös
hann i gifte med dän som gjort dät då ble dän
ett slände ä de kunde inte li varandra mer än bond ä bratt
under hela sin livstid

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

2907

MINNARE
TILLFÖRLITLIGT

män ¹⁷ dät var ochia tösar som hade svårt vid
att få papper som gagnade si av sådana medel för
att få läm te o bli galenna efter sig, ä dä va mera
skamligt än nantin annat, si di tog ä tvättade
uo dät di fick på sårken en går i månaden, ja
si förstär var ygg menar! dätta tog de reda på
ä blandade uti dä de hade mahor, så byodde de
sitt offer på haffe, eller något annat vätt ä så
fick di äta didär horinglorna, som även var trilla-
de på lären, och dä di fick dätta i sig dät, så
blev de så tosig, så att de hängde efter den tösen
både natt ä dag, så att man förstod så väl att
de var naryorda, ä dä förstod di själva med
män di bande inte göra nantin ät dät, si dä
fick någon annan löva göra ät däm i tändom —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

2967

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

20
si datta var en farlig härlen om de icke fick
gå för dät, blev dät ächtensmap yenom datta be-
drägeri då vill jag bara säga att di fick ett hål
vete här på yarden, si härlen var dän alla
bästa till vigslen var övargängen, män samma
dag dät var hänt hande härlen alldrig se på
håne mer med blida ögon, ja han blev helt
förvändad ä galen på dät visett, ä dät hande
inte annatt bli ty dät var ju ett satans värk
alltsammans, man hande på dät ändratt, före
att präster hade fått dät omhande, män då
måste man söka reda på någon trollhäring
som tog hand om saken i ländom, ä gäpte honom
ifran dät, ä sen hande dän härlen alldrig se
dän töken mer, utan till att göra hånne skada
slutar sofia mord

Skriv endast på denna sida!

sin berättelse med,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

2967

TILLFÖRLITLIGT